

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 26.3.2009
KOM(2009) 137 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

**o vyhodnocení pokroku, o kterém Komisi a Radu informovala Itálie, pokud jde
o vymáhání doplňkové dávky splatné producenty mléka za období 1995/96 až 2001/02**

(podle článku 3 rozhodnutí Rady 2003/530/ES)

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

o vyhodnocení pokroku, o kterém Komisi a Radu informovala Itálie, pokud jde o vymáhání doplňkové dávky splatné producenty mléka za období 1995/96 až 2001/02

(podle článku 3 rozhodnutí Rady 2003/530/ES)

Tuto hodnotící zprávu je vypracovala Komise podle článku 3 rozhodnutí Rady 2003/530/ES ze dne 16. července 2003 o slučitelnosti podpory, kterou má Italská republika v úmyslu poskytnout svým producentům mléka, se společným trhem.

Podpora spočívá v platbách částek splatných producenty mléka v podobě doplňkové dávky za mléko za období 1995/96 až 2001/02, které provádí Italská republika ve prospěch Společenství, a uvedeným producentům tak umožňuje, aby svůj dluh spláceli formou odložené bezúročné platby po dobu několika let. Podle článku 1 uvedeného rozhodnutí je taková podpora výjimečně považována za slučitelnou se společným trhem pod podmínkou, že:

- producenti splácí částky v plné výši formou rovnoměrných ročních splátek a
- doba splácení nepřesahuje 14 let, počínaje 1. lednem 2004.

Podle článku 2 rozhodnutí se podpora uděluje, jestliže Itálie ohlásí celkovou výši doplňkové dávky za dotčená období EZOZF a odečte zůstatkový dluh v podobě tří rovnoměrných ročních splátek od výdajů financovaných EZOZF za listopad 2003, listopad 2004 a listopad 2005.

Itálie řádně oznámila celkovou částku doplňkové dávky za dotčená období dopisem ze dne 26. srpna 2003.

Zbývající dluh byl řádně odečten od výdajů financovaných EZOZF za listopad 2003, 2004 a 2005.

Podle článku 3 rozhodnutí podávají příslušné italské orgány Radě a Komisi každoročně zprávu o pokroku, kterého dosáhly ve vymáhání částky splatné producenty v podobě doplňkové dávky za období 1995/96 až 2001/02.

Dopisem agentury AGEA ze dne 3. října 2008 předložily italské orgány Komisi podle uvedeného ustanovení čtvrtou zprávu týkající se splátky za rok 2007. Zpráva byla následně italskými orgány aktualizována, což vedlo ke změnám u řady údajů, jež se týkají této zprávy.

Platba dávky formou splátek

Z celkového počtu 23 460 producentů momentálně dlužících za sedm období, na která se vztahuje rozhodnutí Rady, kteří však obdrželi od vnitrostátních soudů příkaz o pozastavení plateb až do doby, než budou vynesena konečná rozhodnutí, se 15 355 rozhodlo splácet dávku formou splátek. Skutečnost, že si zvolili možnost splácet dávku formou splátek, znamenala, že ustoupí od dosud nerozhodnutých soudních sporů. Neprovedení jakékoliv roční splátky má

navíc za následek vyloučení z režimu a producentům bude následně zabavena celková splatná částka včetně nahromaděného úroku.

15 355 zúčastněných producentů dlužilo v roce 2004 před zaplacením první splátky částku ve výši přibližně 345 milionů EUR, což představuje zhruba třetinu celkové dlužné částky dávky producentů. Z toho vyplývá, že se na režim rozhodl přistoupit vyšší počet producentů, na něž připadá nižší jednotlivé překročení dodávek. Na druhou stranu producenti s výraznějším jednotlivým překročením dodávek (zhruba 8 000 producentů, kteří dluží přibližně 680 milionů EUR na dávce splatné za sedmileté období) raději zvolili možnost vést spor u italských soudů. Je však třeba zdůraznit, že italské orgány během roku 2007 obdržely 150 nových žádostí o platby ve splátkách, což odpovídá zhruba částce 3 miliony EUR.

Čtvrtá splátka byla splatná 12 426 producenty do 31. prosince 2007, a to ve výši 25 074 413,99 EUR. Ověřování italskými orgány ukázalo, že 12 183 producentů během roku 2007 řádně splatilo částky v celkové hodnotě 25 006 160,19 EUR. Znamená to tedy, že v rámci čtvrté splátky splatilo celkem 98 % producentů včas 99,7 % dávek. Včasná platba první, druhé a třetí splátky byla dříve zaznamenána u 99,6 %, resp. 97,9 % a 99,5 % splatných částek. Celková dlužná dávka vybraná v prvních čtyřech splátkách činí tedy přibližně 103 milionů EUR (tj. 99,2 % celkové dlužné částky).

Ačkoliv uvedené číselné údaje naznačují, že zúčastnění producenti mají zájem na tom, aby splnili své závazky, Komise se domnívá, že návazné sledování případů, ve kterých nebyla platba zaznamenána v časové lhůtě, je prvořadým náznakem míry povinnosti orgánů zajistit správné dodržování podmínek režimu a v konečném důsledku výběr splatné dávky v plné výši.

Ve čtvrtém splátkovém období ke konci roku 2007 nezaplatilo splátku 63 producentů, což odpovídá částce 68 253,80 EUR. Podle informací poskytnutých italskými orgány byly za účelem vymáhání celé dlužné částky (včetně úroků) všechny tyto případy oznámeny centrálními orgány příslušným regionálním orgánům.

V této souvislosti Komise zaznamenala, že ve čtvrté zprávě Itálie není stejně jako v minulém roce vůbec uvedena výše dávek, které byly skutečně vybrány v návaznosti na kontroly a donucovací postupy italských orgánů. Dodatečné informace poskytnuté Itálií v prosinci 2008 nicméně ukazují, že bylo dosud vybráno 1 204 511,18 EUR (tedy 15 % celkové dlužné částky), pokud jde o dávky producentů, kteří včas neplatili své splátky během jednoho z prvních čtyř splátkových období. Tito producenti tak museli zaplatit celý svůj zůstatkový dluh včetně nahromaděného úroku a byli vyloučeni z další účasti na čtrnáctiletém režimu. Zbývá ještě vybrat 6 878 274,31 EUR (tj. 85 % celkové dlužné částky) od producentů, kteří byli z důvodu pozdní platby z režimu plateb formou splátek vyloučeni.

Dávka splatná za období 1995/96 až 2001/02, která není začleněna do režimu plateb formou splátek a je stále předmětem sporu u italských soudů

Bylo poukázáno na poměrně nízký stupeň vymáhání platby dávek formou splátek s ohledem na výši splacených dávek. To znamená, že překážka pro okamžité vymáhání v podobě pozastavení platebních příkazů vydaných italskými soudy až do doby, než bude vyneseno závěrečné rozhodnutí, přetrvávala u přibližně 8 000 producentů, kterým byl vystaven účet za dávky ve výši 680 milionů EUR a kteří se rozhodli pokračovat v soudním sporu.

Ve své hodnotící zprávě předložené Radě v letech 2006 a 2007 Komise vyjádřila názor, že budoucí výroční zprávy předložené Itálii by se měly zabývat konkrétně soudními spory, jež se vztahují na sedm dotčených období, a že by měly poskytnout podrobné údaje o platbách producentů, jejichž spory nebyly úspěšné. Bez takových údajů nemohla Komise správně sledovat pokrok u vymáhání té části dávek, která nebyla začleněna do režimu plateb formou splátek.

Itálie v reakci na tuto žádost předložila zprávu, ve které uvádí seznam soudně vymáhaných částek dávek za sedm dotčených období, v jejichž případech rozhodly italské soudy v letech 2005 a 2006 ve prospěch správy, o celkové částce 1 533 584,36 EUR; z této částky bylo splaceno k datu zprávy pouze 346 833,70 EUR. Komise požadovala k této věci doplňující informace. Získala je v prosinci 2008, což také odpovídá rozsudkům z roku 2007 a 2008. Z toho vyplývá, že u celkové dlužné částky ve výši 4 108 523,39 EUR (včetně výše zmíněných 1 533 584,36 EUR) bylo v letech 2005–2008 rozhodnuto ve prospěch správy (tedy 0,6 % celkové dlužné částky). V prosinci 2008 však italské orgány zřejmě vybraly pouze 314 960,15 EUR (tedy 7,7 % částky ve prospěch správy).

Po dalším vysvětlení italských orgánů se vyjasnilo, že výše uvedená částka, o které bylo rozhodnuto ve prospěch správy, zahrnuje i případy, ve kterých bylo možné odvolání. Tím lze částečně vysvětlit, proč je vybraná částka poměrně nízká. Komise zastává názor, že by v budoucích zprávách Itálie měla uvádět konkrétní částky dávek, o kterých se v konečném důsledku rozhodlo ve prospěch správy, protože pak bude zřejmější, jakého pokroku bylo v této věci dosaženo. Komise by také uvítala, kdyby dostávala informace i o případech, které producenti mléka napadnuvší dávky u italského soudu vyhráli, pokud takové případy existují.

Komise bere na vědomí pomalý postup při vybírání části dávek, která nebyla začleněna do režimu plateb formou splátek. To se týká jak dlouhé doby soudních řízení (dosud se rozhodlo pouze asi o 4 milionech EUR z celkových 680 milionů EUR), tak dlouhé doby vymáhání sum v případě, že spor již skončil (pouze asi 300 000 EUR z celkem 4 milionů EUR). Zejména s ohledem na rozsudky vynesené v letech 2005 a 2006 se skutečnost, že velká část potvrzeného dluhu nebyla k prosinci 2008 splacena, jeví jako výjimečná.

Závěr

Komise se domnívá, že pokrok, jehož dosáhly italské orgány při vymáhání částek splatných producenty, kteří se rozhodli přistoupit na režim splátek schválený v roce 2003 Radou za období 1995/96 až 2001/02, je důkazem přiměřeného řízení režimu. Komise by však chtěla zdůraznit, že informace o částkách skutečně vybraných od několika producentů, kteří neuhradili splátky, a byli tak vyloučeni z další účasti na režimu, ukazují, že vynaložená pečlivost či dosažený pokrok ve vybírání odpovídajících dávek by se měly zlepšit.

Pokud jde o výši dávek, které nebyly začleněny do režimu plateb formou splátek a u nichž došlo k soudním sporům u italských soudů, Komise s politováním konstatuje, že je pokrok pomalý, a vymáhání dávek tímto způsobem považuje za neuspokojivé.